

ध्यै । नक्तं जुहोति । रक्षसामपहत्यै । आज्येनान्ततो
जुहोति ॥ २ ॥

प्राणो वा आज्यम् । उभयत एवास्य प्राणं दधाति ।
पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च । एकस्मै स्वाहेत्याह । अस्मिन्नेव
लोके प्रतितिष्ठति । द्वाभ्यां स्वाहेत्याह । अमुष्मिन्नेव
लोके प्रतितिष्ठति । उभयोरैव लोकयोः प्रतितिष्ठति ।
अस्मिंश्चामुष्मिंश्च । शताय स्वाहेत्याह ॥ शतायुर्वै पु-
रुषः शतवीर्य्यः । आयुरेव वीर्य्यमवरुन्धे । सहस्राय
स्वाहेत्याह । आयुर्वै सहस्रम् । आयुरेवावरुन्धे । सर्व-
स्मै स्वाहेत्याह । अपरिमितमेवावरुन्धे ॥ ३ ॥

एव यज्ञाद्रक्षांस्यपहत्यन्ततो जुहोति शताय स्वा-
हेत्याह सप्त च ॥ अनु० १५ ॥

षोडशोऽनुवाकः ।

पूजापतिं वा एष ईप्सुतीत्याहुः । योऽश्वमेधेन यजत
इति । अथो आहुः । सर्वाणि भूतानीति । एकस्मै
स्वाहेत्याह । पूजापतिर्वा एकः । तमेवाप्नोति । एकस्मै
स्वाहा द्वाभ्यां स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति । अ-
भिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमेति । एकोत्तरं जुहोति ॥ १ ॥